

La tècnica de l'escriptor en tretze tesis

WALTER BENJAMIN

I. Qui tingui la intenció de redactar una obra de dimensions considerables, cal que es cuidi i que un cop enllestida la tasca prevista en cada ocasió es permeti gaudir de tot allò que no li causi dificultats a l'hora de reprendre la feina.

II. Si vols, pots parlar del que ja tens enllestit, però no en llegeixis fragments a ningú en veu alta mentre hi estàs treballant. La satisfacció que obtindries en fer-ho et portaria a alentir el ritme de treball. En canvi, si t'atens a aquest règim, el desig cada cop més intens de donar a conèixer la teva obra acabarà esdevenint un estímul per a completar-la.

III. Intenta evitar la mediocritat quotidiana en les circumstàncies en què treballis. Una tranquil·litat mediocre envoltada de sorolls insignificants genera un entorn indigne de la teva tasca. En canvi, tenir com a rerefons un estudi de piano o una remor constant de xerrameca pot resultar tan important per a la teva feina com el silenci perceptible de la nit. Si l'entorn d'aquesta aguditza l'oïda interior, l'altre esdevé la pedra de toc d'una dicció capaç de soterrar en la seva plenitud fins i tot els sorolls excèntrics.

IV. Evita fer servir estris vulgars i corrents. Resulta útil insistir de forma pedant en utilitzar determinats papers, plomes, tintes. Pel que fa a aquests utensilis no és pas imprescindible el luxe, sinó l'abundància.

V. No permetis que cap idea et passi d'incògnit pel costat, i gestiona el teu quadern de notes amb tanta severitat com ho fa la policia amb el registre d'estrangers.

VI. No deixis que la teva ploma estigui receptiva a la inspiració i veuràs que així aconseguirà atraure-la amb la força d'un imant. Com més reflexiva sigui la teva forma de prendre nota d'una ocurrència, més ben desenvolupada i madura se t'oferirà aquesta. El discurs conquereix el pensament, però és l'escriptura qui el sotmet.

VII. No pleguis mai d'escriure perquè no se t'acudeixi res més. És una exigència de l'honor literari no plegar fins que calgui atendre una obligació (un àpat, una cita) o bé fins que la feina estigui enllestida.

VIII. Compensa l'absència de la inspiració passant pulcrament en net la tasca que tens enllestida. La intuïció es despertarà mentre ho fas.

IX. *Nulla dies sine linea* – però sí setmanes senceres.

X. No donis mai per completada cap obra que no hakis estat rumiant algun cop des del capvespre fins l'endemà a ple dia.

XI. No redactis mai la conclusió d'una obra en l'indret de treball habitual. No hi trobaries el valor necessari per a fer-ho.

XII. Etapes de la redacció: Pensament – Estil – Escriptura. El sentit de la còpia en net consisteix en fixar l'atenció de manera exclusiva en la cal·ligrafia. El pensament mata la inspiració, l'estil copsa el pensament, l'escriptura recompensa l'estil.

XIII. L'obra és la màscara mortuòria de la concepció.

WALTER BENJAMIN (1892-1942) fou un pensador alemany nascut a Berlín. Tot i haver estat maldant durant molt anys de la seva vida per ser acceptat dins del món acadèmic, no va ser fins ben bé dues dècades després de la seva mort que se'l va començar a considerar com el que és: un dels intel·lectuals europeus més brillants del segle xx. La diversitat dels seus interessos i estudis el converteixen en un filòsof impossible de classificar. En català se n'ha traduït *Art i literatura* (1984), *Assaigs de literatura contemporània* (2001), *Diari de Moscou* (1987), *L'obra d'art a l'època de la seva reproductibilitat tècnica* (1983), *Tesis sobre la filosofia de la història* (2007), i *Infància a Berlín cap al 1900* (2013).